

Все село в білій куряві...

Михайль Семенко

Все село в білій куряві, куряві сніговій.
Хто вийти погулять наважиться?
У вікно гляну — мете, лютує буровій,
Білий сад скаржиться.

Скаржиться і скрипить білий сад.
Мерзне біля пню дурненький зайчик.
Ой як зимно, зимно поміж хат!
В сінях жадібно собака скавче.

Скавучить, скавучить, хвостом замеле,
На груди кинеться, як вийдеш у сіни.
Не віриться, що село завмерло.
Весело ждати зміни.

1918